

Norrland 5 x 2

Sommarutställning
6 juni – 1 september 2007
Härnösands Konsthall

Kerstin x 3

Med det de minsta av resurser har konsthallschefen Kjerstin Schenell tillsammans med sin utställningsgrupp, bestående av konstnärerna Kerstin Lindström och Kerstin Strandman, ändå lyckats ge Härnösand ett rikt och intressant konstutbud för årets sommarbesökare.

Grundidén var att visa på verksamma konstnärer från Norrlands 5 län; bildkonst och videokonst. Det måste ha varit ett mödosamt arbete att ro en sådan, kanske bara förflugen, idé i land. Nu finns allt där, rikt uppdukat för många besök och återbesök.

Vad sägs om en 5 x 5 minuters videopaus mitt i sommarvärmen? Under dessa 25 minuter hinner vi få ta del av fem helt olika sätt att ta vara på denna speciella uttrycksform:

Magnus Fredriksson från Kiruna representerande BD-län, med sin film The Blue Shoe, kanske en kommentar till hans tidigare Den Röda Skon från 2005

Antti Savela från Umeå, AC-län med filmen Uneksija/Drömmaren, en otroligt enkel men magisk besvärjelse.

Anna Erlandsson från Krokoms, Z-län belönad och rolig filmmakare, här med filmen Hanspår, om pojkars och mäns behov att sätta spår. Här har hon i mitt tycke använt en ovanlig trubbig bildform, - men kul.

Katarina Jönsson från Gävle, X-län med sin första fristående konstfilm FamiliarNews, om de påträngande verklighetsbilderna, mamman och barnet. Det är en kusligt angelägen film.

Lisa W Carlson från Härnösand, Y-län, konstkonsulent och med i redaktionen för Volym, med filmen Embrace (ung. omfamning) en treparallell berättelse om allt för skilda världar. Hennes sökande i filmformen är på väg mot något stort.

De fem bildkonstnärerna har fått var sina rum att disponera. Kraftfullast är Kåre Henrikssons uppvisning i ett av Galleriets rum. Det är befriande och inspirerande med en konstnär som så behärskar ett måleri med en sådan enastående kraft både i det mycket stora och det mycket lilla formatet.

Ett rum har Janne Björkmans, allvarligt lekfulla installation kring frågan vad är meningen med blommorna vi omger oss med, vårdar och ger bort. Tre verkliga personer får representera tre skilda hållningar. Hon som lockade ur växterna sin kraft, kanske främst färg- och lyskraft. Självt har Janne kokat ett antal "köpeblommor" med skiftande resultat. En person är, förmodar jag Jannes egen oförstående teckningslärare, som visserligen kunde allt om färg men saknade känsla för blommor. Grymt kör Janne en ros mellan fuktiga papper genom en grafisk press. Jag häpnar.

Den tredje personen tycks vara en drömmare, som med sin kamera avbildade, knappast porträtterade, sina älskade koloniblommor. Som en tätt hängd tvätt visar Janne hans bilder på tunt genomskinligt papper. En gammal ljuskyll försöker hålla samman installationens många trådar.

Jens Salander visar oss bildspråkets utmaningar för en sökande konstnär: De lysande nonfigurativa färganslagen som finns insprängda i den långa småbildsserien Sekvens, tillsammans med färgtonande, övermålad fotografier, till det anade porträttet av Helene, till de innehållsmättade sakrala stora målningarna Pyramid och Katedral. Så är en konstnär alltid på väg. Här får vi följa Jens Salander en bit på den vägen.

I den största utställningssalen tampas Atte Öhrnell och Viktoria Andersson om utrymmet. Kanske hade Viktoria behövt ett eget avgränsat rum. Då hade sambanden tydligare stigit fram. Viktoria arbetar med broderi, som bilder av ishockey, skulptur, som Jakthund med blommigt tyg och installation, här Vintersaga, med släde och stjärnhimmel. Det här är en konstnär med ett mycket rikt register, som jag gärna hade velat få se mera av.

Atte Öhrnell visar oss målningar som arbetar med polariteter: Björkskog med gorilla, Brun växt med barn på osv. Hennes, till intrycket, främst svart/vita bilder talar om ömhet och för mig om barndom. Någonstans ligger dock ett hot av förstelning med hennes ofta upprepade manér att framställa det polariserade i skilda utföranden. Ibland stämmer det precis, men inte alltid.

Låt oss alltså hoppas på en hel del regniga sommardagar, då Härnösands Konsthall kan bjuda på upplivande inre upplevelser, eller på riktigt varma dagar då en svalkande konstrunda kan ge vederkvickelse och livslust.

Torgny Åström
12.06.07